

ѢКѢДѢСТѢ

СѢОМѢ ПРѢБНОМѢ АЛЕѢЗѢАНДѢРѢ,
ОШЕВѢНСКОМѢ ЧУДОТВОРѢЦѢ

Кондакъ а.

 Звѣрьнаго воеводы христыи вѣрныи вонне, прѣбне ѿче нашіи алеѢзѢАНДѢРѢ! вѣнчъ бодрствѹлай, сопротивыихъ си-
лахъ низложиля жеши, и всѣ тѣ повелѣшиа свершива, дѣнии вѣтхомъ предстѣлъ жеши: ѿ негѡже вѣнѣцъ глагы
предѣлъ, непрестанно молѧися, да лѣтомъ водими и свѣтъ
живѹщие, вѣнчъ тѣ радостни зовеми: Радѹися, прѣбне алеѢ-
зѢАНДѢРѢ, Ошевенскїй чудотворче.

Ікосъ а.

 Г҃лавъ сожителю, прѣбне алеѢзѢАНДѢРѢ, предстѣлѣствѹлай
вѣрони, тѣплѣ молишиася и спасенїи нашеми, кѹпиши же
и полѣзвиа лѣрѹши икона свершенню сегѡ врѣменнаго жи-
тия, недѹговъ врачъ чудоточныи, во єже тѣа оѹглашую-
щие, сицие волиими: Радѹися, града кагопола и всѣа Оней-
скїя еграницы похвало. Радѹися, до рождества твоегу ѹаку
оѹгодникъ ежий назнаменаникъ. Радѹися, и здѣтка про-
цѣтый добротѣлми. Радѹися, ѿ мѣра оѹгтайвый чиста-
гъ дѹха красотѹ. Радѹися, и клоезерстѣи ѿбнители ли-
къ ипаческъ прѣображенїиися. Радѹися, напитавши тѣ
любесы христова євлія. Радѹися, посеми, ѹаку еѢлателъ па-
нивъ, и сїедкии ко Ошевенскѹю вѣсъ. Радѹися, Ошевенскїя
ѡбнители оѹстровителю, єлже чада мнози вѣси просвѣтиша.
Радѹися, во елагочестїи воспитавши рѣдъ ѿтчий и всѣа ѿк-

реестр жінвшыл. Радыиіса, ісватолбіпіңі қончайыїса. Радыиіса, пребінікшомж днесь сөбесідніче, веңміз же наңм қорбый помоци-
ниче. Радыиіса, прібіне аледандре, Өшебенекій чұдотвбрче.

Кондакъ Є.

Ридѣніе чудное рожденію твоему предиде, прібіне. материн-
ко твоей ёдножды, безчаділ ради теплѣ молаціеиса со-
куріломж пречистаа влчица гавииса и рече: матья ради старайца
сегѡ бѹдетъ ти чадо, єже бра прославитъ, и б҃гъ єго прослав-
итъ: єже сїл слышавши, благодарінѣ воспѣ: алаилгіа.

Ікосъ Є.

Разумѣлъ скитие предречениаго въ рождестьвѣ твоемъ,
прібіне, родитѣла твоѧ радовахъиса, зрадице къ томъ,
тако ѿ младенства поревновали єси етому житію, и славла-
хъ б҃га, и нѣмже ти рече: Радыиіса, мѣтвенное и зрастѣніе
благовѣйнъ родитѣлю. Радыиіса, тако въ купѣли кріенію ѿ
первороднаго грѣха ѡмылса єси. Радыиіса, тако дары лѣа етѣ-
гѡ въ мѣропомѣзаніи незримо прїдлъ єси. Радыиіса, ѿ пе-
ленія возлюбленіи црковь кѣю. Радыиіса, цѣбте чистый благоп-
рѣдѣлъ. Радыиіса, тако возрастгали, преложили єси кѹесть дѣт-
скѹю въ писаніи єж поученiemъ. Радыиіса, потрѹднѣвшииса въ
дѣлѣхъ сельныхъ то родителю. Радыиіса, притажателю пріеныхъ
белілъ благоволенію. Радыиіса, тако влчицею хранимъ, грѣховныхъ
паденіи и зевѣгли єси. Радыиіса, тако лгѣла хранителю ничим-
же ѿгорчилъ єси. Радыиіса, взыскателю къ несѣмъ постѣ оѣз-
кало. Радыиіса, прібіне аледандре, Өшебенекій чудотвбрче.

Кондакъ І.

Сылъ во єже пріеныхъ ѿгавити, ѿгрѣахъ єси, прібіне аледандре,
єгда молаиса ёдножды, гласъ гладчайшій хрѣт-
оуслышалъ єси, иже ѿгѣціа ти, тако во спасеніе и полѣз-
наль ѿгрѣиеши, пропѣлъ єси ємъ: алаилгіа.

И мѣти тлѣннаѧ преврѣвъ, Отечествѣ ѿстѣниѧ ѣсі, во ѿграѣ же курлловѣ притекъ, вожделѣннаѧ ѿбрѣль ѣсі, прѣбне, идѣже кротостю и любоградиемъ со смиренiemъ оукрасилса ѣсі, вразумлѧ пѣти тебѣ: Радысѧ, алеѧи члвкѣ вѣтию єдинодушниче. Радысѧ, іако мірекою лѣпогою не оуазвила ѣсі. Радысѧ, во ѿбнтель тайнѡ ѿшедыи подвижатисѧ. Радысѧ, прощеніе преславанія оу роднителей испросивый послаѣди. Радысѧ, тамо радостни ѿѣженный. Радысѧ, чести иночества исперва оуклонивайсѧ. Радысѧ, синекавыи тѣмъ вѣщю игмана любовь. Радысѧ, іако традомъ паче всѣхъ прилежалъ ѣсі. Радысѧ, іако мѣтвою и бомыслѣемъ оукрѣпилса ѣсі. Радысѧ, преполасавыйса вождержаніемъ. Радысѧ, добре превѣвый ко прѣлатю ѿгельскаго ѿбраза. Радысѧ, прѣбне алеѧндре, ѿшевенскій чудотворче.

Кондакъ А.

Б ѹри, іаже въ мірѣ вѣжавъ, со ѿ'ятіемъ власъ въ ѿбнителіи совершеннѣи сеєи бѣови предалъ ѣсі, алеѧндре, властемъ бо повиндуясь, тредзвениѡ пожилъ ѣсі въ вольнѣи нициетѣ, югатлѧса блгтию и поѧ хртѣ гладци: иллилѹи.

ѢКОСѢ А.

С лышавъ, іако ѿ'ндобра роднителіе во гранѣ далече, оуразумѣлъ ѣсі, прѣбне, іако пристѣ часъ мірови конечнѣ оупразднитисѧ, єже и совершилъ ѣсі ѿгие, прїемъ ѿбразыва ѿгельскій, тѣмже ти рцемъ: Радысѧ, іако жергва чиста ѿ рода ѿча бѣови принесенныи. Радысѧ, сокрѣвищнца дѣвественныя чистоты. Радысѧ, ѿбѣта несталожанія ѿправдателю. Радысѧ, безмолявѧ любнителю. Радысѧ, іако праздно глово не исходдѣше ѿ тебе. Радысѧ, іако ничимже когдѣ ѿгочилъ

Есі. Радынса, кротцѣ тेरпѣвый поношѣнїа. Радынса, гдѣви
повѣдавый сказки свої. Радынса, таکо навѣтамъ лестиваго
николайже вдалася есі. Радынса, таکо страсты плоти всѣ неп-
нілаз есі. Радынса, таکо дѣла краинаа низрастілаз есі. Радын-
са, прѣбне алеяндре, Ошевенскій чудотворче.

Кондакъ є.

Богочною кроbъ и пречистое тѣло христѣ вынѣ въ цркви
пріемлай, въ дѣланіи дѣховнѣмъ преиспѣлаз есі, алеяндре:
тѣмже спасенію во Фнѣжстѣй странѣ ѡбнитющиихъ послѹ-
жити сподобилася есі, идѣже ѡбнитель Ошевенскію ктомъ
создалаз есі, поѣ бѣзъ: яллиладїа.

Ікона є.

Идѣти родитѣла пришедж, егда на бреziѣ рѣкѣ чирьюги,
хотѧ тѣ пожити, крѣзъ водрѣзілаз есі, прѣбне, паки
христосъ ти рече: огѣдниче мой, здѣ ти огѣтоваися мѣсто
вселенїа, здѣ тобою мнози спасеніе олчачатж, ты же ѡбрѣ-
теши покой си во вѣки. тѣмже во ѡбнитель по симъ благо-
словенїю ради начальничка возвратившутися, сице поемъ: Радынса,
промѣтелю честнаго послушанїа. Радынса, непреко-
слѣбивый игуменъ исперва воспретивш вѣдѣти родитѣла.
Радынса, сѹгубымъ подвигомъ инскавый егѡ низволенїе. Радынса,
оучителю повиновенїа властемъ. Радынса, таکо оуми-
лишаися родителіе, зрадище твоѣ краине нистоцанїе. Радынса,
оутвердивый ї свѣтло жительствованіи. Радынса, таکо ѿнїи
просышиа тѣ быти и ма въ пастырь. Радынса, не дерзнувый
не исполнити благаго прошенїа. Радынса, показателью къ прѣ-
свымъ истиинамъ любовѣ. Радынса, ѿкрывый людемъ сокровища
дѣховнаа, во ѡбнителю бѣлоезерстѣй сюбраннаа. Радынса,
исполнителю неисповѣдимыхъ вѣнїхъ сѹдебъ. Радын-
са, прѣбне алеяндре, Ошевенскій чудотворче.

Кондакъ 5.

Проповѣдавшъ ти бѣвшаѧ, ѿг҃менъ же оѹтвѣрдившъ же-
ланиѥ твоѥ, въ ноб҃градѣ ѿшѣлъ єси, прѣбнє, ѿдѣже ѿ-
стѣтела ѻреѧ ганомъ почтѣнъ сый, ѿ градодѣржци въ землѧ-
ми многими Ѻдаренъ былъ єси, да безнѹждниѡ стѣбнши пѹ-
тынное житѣльство ѵ поѣши бѹ: алаилѹга.

Ікона 5.

Розїа ѵ прославиѧ ѿбѣтель твоѧ прѣбнє, ѿже стѣблъ оѹк-
расилъ єсі храмы во ѹмѣ оѹспеніѧ прѣптиѧ ѵ нїколаѧ стѣ-
тела ѵ келлии соградивъ, ѿстѣвомъ возвѣржнаго житїа бра-
тїю оѹтвѣрдилъ єсі, наѹчалъ прѣти тиѣвѣ: Радѹса, ѿшевенскїѧ
ѡбѣитела создателю, благословенныиѣ бѣомъ ѵ людьми. Радѹса,
напѹтьствованыиѣ ѿг҃мена ѿбразы ѿдигитрии ѵ нїкоб-
лаа стѣтела. Радѹса, яко до днѣсь стѣблъ ікѡны тїа оѹкра-
шайотъ ѿбѣтель твою. Радѹса, чистыи соєзде, въ ѿнъже ѵз-
лїаса ішениетва блїть. Радѹса, нѣсныхъ искателю, ємѹже
приложишаѧ врѣмѣннаѧ. Радѹса, анастасіею ѵ георгіемъ ѿда-
ренныиѣ земламъ многими. Радѹса, ѿреқіиша ѿ лішніхъ, да
не ѿгорчиши родителю ѿлѣтіемъ нівъ. Радѹса, ѿбразе ѵно-
ческаго житїа. Радѹса, настѣбннче прѣбнаго паходмїа, ѵже
воспита прѣбнаго анатонїа, синскїѧ ѿбѣитела начальника. Радѹса,
вождю ѿдѹшымъ терністымъ пѹтёмъ. Радѹса, веѣмъ послаѧнвый изъ любовїю до послѣднаго днѣ живота.
Радѹса, прѣбнє алеѢандре, ѿшевенскїй чудотворче.

Кондакъ 3.

Росхопѣвшыа ѵночествовать племянники твоѧ, прѣбнє
алеѢандре, постригахъ єсі изъ радостїю, крѣтостїю оѹти-
шнвъ ѿзлобленїе братїи. єгда же ѿнїи, ѿстѣвальше тѧ,
ѡндобща, печаль свою на бѣа возвѣргахъ єсі, ѵ въ скорби сми-
ренїю пѣлъ єсі ємѹ: алаилѹга.

Ікона 3.

Нашым по сёмъ и мишиа скорбн претерпелъ еси, пребне алеандре, ктомъ и недгомъ разслабленіа татъ былъ еси, въ нѣмже ѿ матви не преставъ, сподобился еси зрести пребнаго куріла, иже ѹбіе та искрѣлъ. тѣмъ ти поемъ: Радыса, искрѣтанный бжїй слуга. Радыса, ѹшвѣ въ терпѣнїи равный. Радыса, свѣршеннхъ братїи посрамителю. Радыса, неизбѣгл глаголю. Радыса, бжїю смотрѣнїю предавый ѿшедшыя племянники. Радыса, за прешбидѣвшихъ та тѣлы матвиные. Радыса, честнѣ погребый родитѣла, въ старагти мастигѣи ощипшия. Радыса, возносиный жертовъ беззкробнѹю, да наслѣдуетъ тиа рѣскала селенія. Радыса, творивый память ихъ вѣдныи мѣлостыненю. Радыса, оутѣшенный надеждею загробнаго видѣнїя. Радыса, вѣры, таже горы двинжети, проявителю. Радыса, пребне алеандре, Ошевенскїй чудотворче.

Кондакъ и.

Странствїе земное вскорѣ скончалъ еси, пребне алеандре: сѹщъ бо ти плачидеслати двою лѣтъ, паки въ недгог впалъ еси, и въ напутствїе къ животу вѣчномъ сѹмѣлъ тайны прїемъ, ко хрѣту ѿшёлъ еси изъ пѣни: аллилѹга.

Ікона и.

Гѣл на ѿбнитель градуща проиндеевъ, запустѣнїе толъ и ѿбновленїе предреикъ, съ мѣромъ преставился еси, пребне, и погребенъ былъ еси блїзъ храма, тобою созданныаго. тѣмже ти волѣмъ: Радыса, ѿставивый юдолъ плача и скорбей. Радыса, наслѣдниый селенія беззпечальна. Радыса, не забывый ѿбнителю по представленїи. Радыса, таю съ стыдемъ исколаемъ и пребныи куріломъ пришедъ, предухазалъ еси машина во игмана. Радыса, въ традѣхъ споспѣшествовавый семъ. Радыса, наставивый егда не ѿставлѧти пѣниа

црковнаго. Радынъ, ѿвогда хранівый ѿбітєль ѿ Ӧгненна-
го запаленїя. Радынъ, ѿвогда же ѿнымъ вразмлівый бра-
тій іогрѣшлючи. Радынъ, тоа приснилъ хранітєлю. Радынъ-
са, ѿвѣхъ, вѣрою таа почитлючи, нѣній блюститєлю.
Радынъ, до днѣсъ йноковъ оўкрапитєлю. Радынъ, прѣбне
алеѢандре, Фшевенскій чудотворче.

Кондакъ А.

Бѣлкія недѣги єстества наше го силою блгти христовы ис-
цѣлѧши, прѣбне алеѢандре, єгда таа из вѣрою призовутъ,
їако врачъ икоропославиша. іегѡ ради ликѹще, поемъ христъ,
єгѡмъ свою славающіи: аллахъ.

Ікосъ А.

Бѣгіи всюдъ побѣдаша, їако то єгителемъ ніколаємъ
їавнія єсн, прѣбне, єдиномъ воеводѣ, амѣвшъ ѿбітєль-
твою раззорити, ѿ грозди сїе воспредївъ, въ покланїе же
приведій, блготворителъ тоа ѯавнія єсн єгò. тѣмъ сице таа
величаемъ: Радынъ, оўкрапитєлю матвиючи сардечъ. Радынъ-
са, дѣмоновъ стражъ. Радынъ, їако токмо тинъ ѿ людей нѣз-
вергаятса. Радынъ, пѣтниковъ хранитєлю. Радынъ, слѣпимъ
дѣржалъ прозрѣнїе. Радынъ, глухимъ слышанїе. Радынъ, ѿз-
дравлѧлъ разслабленныя. Радынъ, оўстя нѣмыихъ разрешенїе.
Радынъ, покрывалъ домы ѿ Ӧгненнашо запаленїя. Радынъ,
храній нівъ ѿ зноїнаго горїнїя ѿ граднаго побитїя. Радынъ,
ѡ нѣждахъ нашихъ приснопекіи на нѣвѣхъ. Радынъ, прѣбне
алеѢандре, Фшевенскій чудотворче.

Кондакъ І.

Спастї вілъ хотай, на спасателі житїа твоегѡ, прѣбне,
днівнѣ оўстѣві цркви нашея ѿпраедалъ єсн. єгда ко
дѣодобій, сомніайся писати простира, наказалъ єсн єгò раз-

СЛАГЛЕНІЕМЪ, ОУЖЕ ЄДВА ВОЗМОЖЕ СЛОЖИТИ ТРІ ПЕРЕСТЫ, ЄГДА
ДВА НІЖНИХЪ КО ДЛАНІ ПРИГНУШАСЯ, І ВНАМЕНАСЯ КРГОМЪ,
ПОКАЛННІКЪ ПРЕСТИ: АЛЛИЛУІА.

ЇКОСЬ І.

Стѣна твѣрда єсть цркви христови, юже ѿдова врати не
шодолюбіють до ікончанїя вѣка. оудобеє во болницѣ оугас-
нити, нежели той без вѣсти быти, єлаже величнє времія пе-
сты кртитися дівиши правдившемъ, сице ти рцемъ: Радуй-
ся, и звѣраний сыне стыя соборныя и апльскія цркви нашеа.
Радуйся, мѣдрѣ наказавый деодореево маловѣре. Радуйся, на-
нѣмъ вразумлѧй ѿ истины оуклонишися. Радуйся, оучите-
лю кртитися времія песты. Радуйся, яко ѿ обрадовавъ лѹ-
шее предизвѣралъ єсі. Радуйся, яко древнѣйшии обѣичай ѿ-
тілъ єсі. Радуйся, яко стыгелей вселенскіхъ и россійскіхъ
величнє предшправдайлъ єсі. Радуйся, блгочестія ревнителю. Радуйся,
православія обхранителею. Радуйся, свѣздо ко христу
приводящаю. Радуйся, православныхъ радованіе. Радуйся,
прѣбне алеѢандре, ѡшевенскій чудотворче.

Кондакъ ІІ.

Пѣти бѣ ѿ хранити посты заповѣдалъ єсі, прѣбне, єгда,
зноемъ нѣкогда палимѣй землю, то іѡанномъ златоѹс-
томъ селанинъ маркъ іавнися єсі, обѣщая дождь, юже сні-
де ѹвіе, тѣчию начаша творити по словеси твоемъ. и земля
и здаде плодъ стоящию, єгоже на нивахъ губзвище, вси ра-
достнѣ поіахъ ѿ тебѣ бѣ: аллилѹіа.

ЇКОСЬ ІІ.

Свѣта невечерна гѡ зрителю, прѣбне алеѢандре, ѿ гда с8г8-
бѡ прославленъ єсі, юже и тѣлеси твоемъ, въ нѣдрѣхъ
земли яко сокровищъ заключенномъ, блгть исцѣленій неос-

квднхю дафовà, начáм наэз пбти тебé: Рáд8иcя, кивште,
ѡд8шевлённый зиждителемъ. Рáд8иcя, аллавастре мýра цéлы-
тельнаго тёлесемъ. Рáд8иcя, вмбстнлище ёлеа д8шеврачеб-
наго. Рáд8иcя, юже ѿгонакутса злбяа помыслы. Рáд8иcя,
юже сердца согрёвायтса теплотю мýра блгодатнаго. Рáд8и-
ся, без8мныхъ раз8мныхъ творяи. Рáд8иcя, якш тлбнёе не
прикосн8я костёмъ твоймъ. Рáд8иcя, якш тин оумершыа
животворатъ. Рáд8иcя, юже ѿздравлёнтса богатии ю ѿбо-
зи. Рáд8иcя, єм8же смиреннио преклоняютса славнии ю юме-
ниятни. Рáд8иcя, ѿ нёмже славитса христосъ иисъ. Рáд8иcя,
прпбне алехандре, ѡшевенскй ч8дотворче.

Кондакъ ві.

Благодатнаго цртвяа христова наслѣдниче, ѡгнезрачномъ
бжтва пртбл8 днесь предстоини, прпбне алехандре, со
стгтели том8 преклоняешися, со пречистою вцею ѿ наэз
молнинися, со прпбныи ю всеми стыми лик8еши ю ѹг-
льскимъ воя поэши єм8: аллахїа.

Ікона ві.

Поюще ю поминайще оупене твоё, єже єсть въ жизнь
вѣчн8ю рождене, рад8емся ѿ тебé, прпбне, ю любовию
движими, прбснмъ та, не забыви наэз, сици та величай-
шихъ: Рад8иcя, ѿбрадованый христомъ. Рад8иcя, плачущихъ
оугревшнителю. Рад8иcя, подвигающиhsя сорадователю. Рад8и-
ся, ѿ падающиhsя печальнинче. Рад8иcя, преклонялай христа на
млть къ тѣмъ. Рад8иcя, юже ѿ небрегущиhsя калитися
скорбене молнинися. Рад8иcя, якш ѿврацляеши гнѣвъ гдень
на та. Рад8иcя, оумилене гбремъ оулзведенныихъ сердечъ. Рад8и-
ся, на та надѣюющиhsя ѿпоро твёрдамъ. Рад8иcя, та ху-
лакиhsя наказателю. Рад8иcя, оукрашеное цркве православныа.
Рад8иcя, юже заслобающиhsя гроздныи карателю. Рад8иcя,
прпбне алехандре, ѡшевенскй ч8дотворче.

Прѣбнє ѵ бѣонбнє ѿчє нашк алѣзандре, днѣсъ во ѹма
твоѣ сокрѣвшесѧ ѵ поминнѧюще твоѣ добротѣгли, ѿ
ѹмилѣнныхъ сефдѣцъ прїносимъ ти пѣсни хвалебнѹю, юже мѣ-
лостивиши прїимѣ, нашк мѣтвенннче, ѵ испроси оу гда вѣа ко
спеенію вѣбмъ потрѣбнаѧ ѵ баженнаѧ селенія, ѱдѣже ѿгли
поютъ ємѹ вынѹ: алаилѹ.

Кондакъ сей глаголи бѣжды, та же ікона ѡй ѵ кондакъ ѡй.

Мѣтва А.

Прѣбнє ѵ бѣонбнє ѿчє нашк алѣзандре! вѣліе ѱмѣа къ
бѣа дерзновеніе, молисѧ вынѹ ѿ вѣхъ наꙗз, занѣ вѣ-
ра многихъ бѣдъ ѵ скорбѣй ѿдережитъ ны: се бо недѣзи тѣ-
леснїи, болѣзни душевныи, прїраженія вѣжю ѿгруеваютъ ны.
Ходитъ бо вѣгъ нашк, искій когдѣ поглотити, ѵ жечено ѿ
негѡ ѿловлѣемса, ѿ спесеніи же своемъ нерадѣюще, нѣсмы дос-
тойни нижѣ воззрѣти на высоту нѣнѹ. но ты вѣди наамъ
помощникъ во вѣму скорбы ѵ ѿзлѣ ѿзбавитель. подаждь
ѹбо наамъ память смѣрти нѣнѹ, слезы покланія ѵ надѣждѹ спесе-
нїя: да не во ѿчалнїе впадемъ, нижѣ дерзостнїи на мѣре
бѣжїе ѿповѣнїемъ, во грѣхъ же прѣбыванїемъ въ конецъ сеbe
погубимъ: но да вѣдетъ наамъ память грѣховъ нашихъ во ис-
точникахъ тѣплыхъ слезъ ѵ сокрушеннїя сефдѣчнаго, мѣре же бѣжїе
и благъ єгѡ во спесенїе наше, мѣтвами твоими. амнь.

Мѣтва Б.

Прѣбнє ѵ бѣонбнє ѿчє нашк алѣзандре, предстоѧ прѣ-
стѣ пресѣтиѧ тѣцы, молисѧ вынѹ ко гдѹ: сѣрѣждѹциѹ
странѹ российскѹ ѿ лѣтыхъ безвѣжннкъ ѵ власти ихъ да
слободитъ, ѵ да возставитъ престолъ православныхъ царей,
вѣрныхъ рабовъ твоихъ, въ скорби ѵ печали дѣнь ѵ нѣцъ во-
піющихъ къ тебѣ, многоболѣзненный вѣпль да ѿслышитъ,

многомилостиве баже нашъ, и зведенъ ѿ погибелъ животъ
нашъ, да ходимъ кийждо достойнъ званиемъ нашегъ, въ немъ-
же звании быхомъ, и да буде гъ земля наша добра, и вси живи-
вущи на ней родъ и земля, царское смиреніе, зыкъ сватъ,
людіе обновленіи, мынѣ и прію и во вѣки вѣковъ. Аминь.